Anul al 55-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL } In România: 3 L
In străinătate:

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G[illegible]-le J. T. No. 120.288/932

Nr. 205 Duminică 31 Iulie 19[illegible]
12 Pagini P[illegible]

ABONAMENTE
IN ȚARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE
IN TARĂ
pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR
ZIARUL CĂLĂTORILOR,
VESELIA, RADIO UNIV.
și UNIV. LITERAR câte 220 lei
ILUSTR. ROMÂNĂ
și UNIV.-SPORT
câte 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

Ofensiva sanitară

Din inițiativa și sub conducerea d-lui medic gen. N. Marinescu, ministrul sănătății publice, s'a întocmit un vast program de acțiune sanitară în tot cuprinsul țării, a cărui execuție pe teren începe la 1 August și va dura două luni încheiate.

Pentru prima oară în țara noastră — și poate și aiurea — se inaugurează o campanie de proporțiile acesteia, pentru care s'a mobilizat majoritatea forțelor medicale și sanitare ale țării, cu colaborarea inspectoratelor generale sanitare, a Institutului de igienă, a laboratoarelor, cum și a autorităților depinzând de ministerele apărării naționale, internelor, cultelor, educației naționale și de inspectoratul pregătirii premilitare.

Principalul obiectiv al acestei campanii îl formează satele, unde, cu ajutorul a 284 echipe volante, risipite pe tot cuprinsul țării, se va aplica vastul program al măsurilor de igienă colectivă și individuală, de curățirea locuințelor, curților, ulițelor, fântânilor, de stârpirea mlaștinilor, combaterea boalelor contagioase și a celor sociale prin tratament pe loc, prin depistarea și izolarea contagioșilor, prin sfaturi și supravegheri asupra alimentării, îngrijirii copilului, etc.

Fiecare echipă va fi formată din medici secundari de spitale, medici stagiari militari și interni de spitale, cu colaborarea unui asistent al laboratoarelor de igienă.

Echipele vor dispune de tot materialul și aparatele de lucru necesare, începând cu medicamentele și încheind cu băile (20 trenuri-băi), cuptoarele de deparazitare, automobilele sanitare, etc.

Acțiunea pe teren va fi însoțită de aceea a propagandei prin conferințe, demonstrațiuni intuitive, scoțând în relief tot ceeace trebue reținut și realizat practic de populație sub raportul igienii corporale, al maternității și puericulturii, al alimentării, al igienii satului, etc.

Este unul din cele mai eroice eforturi care s'a făcut vreodată în această direcție la noi și după un plan de execuție oarecum ostășească, însumând o adevărată mobilizare a țării pe frontul sănătății publice. Trebue să recunoaștem că, față de metodele greoae de lucru ale biurocratismului nostru înveterat și față de spiritul lăsător al populației noastre, care pune atât de puțin preț pe îngrijirea sănătății și pe respectarea chiar a celor mai elementare reguli de igienă individuală și colectivă, numai o organizare întemeiată pe disciplini militare și dinamice, era capabilă să ducă la rezultate palpabile.

Este o inovație sistemul și tocmai prin noutatea și aparatura lui este menit să scuture din indolență spiritul refractar al populației noastre rurale. De fapt, aceasta trebue să fie și principala țintă urmărită de inițiatorii campaniei: educarea maselor în disciplinele igienei, obicinuirea ei cu păstrarea curățeniei în cuprinsul propriei gospodării și în cuprinsul satului, lepădarea eresurilor și prejudecăților, spre a apela în caz de boală la oficiile medicului, la tratament științific și la medicamente, ocolind descântecele și leacurile bâbești.

Numai formarea unei conștiințe colective în acest senz, în rândurile celor de jos, poate asigura continuitatea și poate încorona cu izbânda finală uriașa sforțare pregătită atât de meticulos de harnicul ministru al sănătății publice.

Misiunea lordului Runciman

Este incontestabil că de la o vreme încoace, Marea Britanie și-a asumat un rol pe primul plan în politica internațională. Acțiunea ei diplomatică a devenit activă și, sunt nenumărate indiciile că ea nu mai înțelege ca evenimentele s'o surprindă — așa cum a fost în trecut — ci, trecând la postul de comandă, înțelege să le preîntâmpine, să le îndrumeze și să creeze astfel prin însăși prezența ei o atmosferă prielnică politicii de pace de la care nu s'a abătut, dar pe care n'a apărat-o până acum decât după îndeplinirea faptelor cari o puneau în primejdie. Tactica trecută, „văzând și făcând", acea tactică nenorocită care a încurajat loviturile de forță și a făcut să se creadă în slăbiciunea Marei Britanii, a încetat. Astăzi, pe de o parte printr'o continuă politică de înarmare și o cât mai strânsă colaborare cu Franța, pe toate terenurile: politic, financiar și militar, iar pe de altă parte prin repetatele declarațiuni — începând cu aceea a d-lui Baldwin că frontiera Angliei e pe Rin și sfârșind cu intervenția hotărită atunci când atitudinea Germaniei față de Cehoslovacia devenise amenințătoare și cu rolul activ ce-l îndeplinește atât în problema germanilor sudeți cât și în cea spaniolă, Anglia face dovada că, înțelegându-și rolul de mare putere, a trecut, hotărît, la politica activă, atât de mult așteptată de toți acei cari au considerat Anglia și Franța drept apărătorii dreptului și ai păcii.

Atât discursul d-lui Chamberlain cât și acela al lordului Halifax pun în lumină această nouă caracteristică a acțiunei diplomatice britanice, această voință de a face să se audă cuvântul ei.

„Nimeni din Marea Britanie — a spus d. Chamberlain — sau din altă parte să nu-și închipue că dacă noi voim atât de mult pacea, am fi dispuși vreodată să sacrificăm, fie chiar și pentru pace, onoarea britanică sau interesele britanice".

Această declarație, primită cu aplauzele unanime ale deputaților englezi, deși mai puțin clară, în ce privește concepțiunea britanică despre pace în raport cu „onoarea și interesele" celorlalte țări, decât aceea a fruntașului opoziției liberale, sir Archibald Sinclair care a precizat că singura pace acceptabilă este aceea „întemeiată pe lege, pe justiție și pe bună credință", sintetizează totuși întreaga politică engleză. Dacă ținem seama că „onoarea britanică" nu poate admite asupriri și loviturî de forță, că ea nu se poate împăca cu călcări de angajamente internaționale și cu agresiuni neprovocate, că în fine „onoarea britanică" face parte integrantă din acea noțiune universală despre „onoare", care stă la baza civilizației moderne și fără de care nu pot exista relațiuni internaționale de bună condiție reciprocă, atunci nu încape îndoială că formula d-lui Chamberlain despre pace așa cum o înțelege Marea Britanie, nu exclude nici ea principiile esențiale enunțate de sir Archibald Sinclair și anume: lege, justiție și bună credință pentru toată lumea, pentru toate statele, mari sau mici, tinere sau mai vechi.

(Continuare in pag. 2-a)

TESTAMENTUL MAJESTAȚII SALE REGINA MARIA
SCRISOAREA CĂTRE ȚARĂ ȘI POPOR

M. S. Regina Maria, de curând adormită pentru veci și plânsă de întreg poporul, a lăsat următoarele voințe:

TESTAMENTUL MEU

Necunoscând vremea ce-mi este hărăzită pe pământ, hotărăsc prin acest testament ultimele mele voințe.

Binecuvântez țara, pe copiii și nepoții mei.

Rog pe copiii mei să nu uite niciodată că încrederea în Dumnezeu este o călăuză în fericire, și o mângâiere în suferință.

Ii rog să fie uniți, să susție Țara și să se susție între ei.

Ii mai rog să se supue fără discordii ultimelor mele voințe.

Iubirea Mea de Mamă pentru ei este aceeaș, și dacă dispun de partea disponibilă numai în favoarea unuia din ei, este numai pentru că este mai lipsit de nevoile vieții.

Proprietățile mele din Balcic, Tenha-Juvah, Mavi-Dalga, împreună cu Castelul, toate celelalte clădiri și Biserica Stella-Maris, clădite din mijloacele mele proprii, conform concepției mele de artă și frumos, într'un cuvânt, tot ce se află la Balcic, fără nici o excepție, le las Fiului meu Carol, Regele României, cu sarcina ca El să plătească și să completeze celorlalți patru moștenitori ai mei părțile lor rezervate.

In virtutea testamentului soțului meu, Regele Ferdinand, mobilele din Palatul Cotroceni și cele din Castelul Pelișor dela Sinaia sunt proprietatea Mea.

Deasemenea în virtutea aceluiaș testament, am uzufructul până în anul 1939 asupra moșiei Sinaia-Predeal și asupra caselor și clădirilor menționate acolo.

Aceste drepturi Mi-au fost recunoscute și consfințite prin actul de partaj intervenit între toți copiii Noștri, moștenitori ai Regelui Ferdinand, și semnat de fiecare din ei. La aceste drepturi nu am renunțat; ele intră deci în avutul Meu și urmează să fie cuprinse în împărțeală.

Rog pe fiul Meu Carol ca, din suma ce reprezintă uzufructul, să plătească mai întâiu următoarele legate:

Societății „Principele Mircea" lei 500.000 (cinci sute mii).

Eliza Karl lei 60.000 (șase zeci mii).

Anna Thiele lei 40.000 (patruzeci mii).

Elena Kopkow lei 60.000 (șasezeci mii).

Virgil Janza lei 40.000 (patruzeci mii), iar o sumă de lei 300.000 (trei sute mii) să o împartă personalului Casei Mele.

Partea ce se va înmâna fiecăruia se va socoti în proporție cu însemnătatea slujbei ce o ocupă și cu numărul anilor serviți.

Las surorei Mele Victoria Melita, Mare Ducesă a Rusiei, *o rentă anuală viageră de 120.000 francs français (cent vingt mille).*

Mulțumesc domnului colonel Zwiedinek *pentru serviciile credincioase aduse Mie în tot timpul, plin de greutăți, cât a condus în modul cel mai desinteresat administrațiunea Casei Mele, și las fiicei sale* domnișoara Maria Zwiedinek *200 mii lei (două sute mii).*

cotitatea disponibilă, și hotărăsc să aibă în partea Ei de moștenire Castelul Bran cu tot ce se găsește în el, și cu toate terenurile și construcțiunile ce sunt proprietatea Mea la Bran, fără nici o rezervă, și cu singura sarcină de a lăsa în folosința Societății I. W. C. A. (Asociațiunea Fetelor Creștine) pe cât timp această Societate va fi patronată de un Membru al Casei Regale din România, Casa Mea mare din satul Bran, cu destinația de a servi pentru coloniile de vară ale numitei Societăți.

Dorința Mea este ca Ileana să-l folosească în deplină fericire, păstrându-l cât timp îi va fi cu putință.

Mor cu credința că nu se va găsi nimeni în România care să o împiedece de a veni în Țara în care s'a născut, de care o leagă o dragoste adâncă și pentru care a muncit cu toată inima.

Las iubitului Meu nepot Mihai, Voevod de Alba-Iulia, diamantul cel mare ce mi-a fost dăruit de Regele Ferdinand.

De bijuteriile Mele am dispus de fapt încă din timpul vieții.

Rog pe fiii Mei Carol și Nicolae să nu facă nici un fel de obiecțiuni cu privire la bijuterii sau la valoarea lor, căci nu se cuprind în patrimoniul meu. Fiicele Mele știu cui aparține fiecare.

Aș fi voit să pot lăsa mult, iubitei mele Țări în semn de dragoste necurmată ce i-am purtat și pe care o las isvor nesecat moștenitorilor mei.

Dorința mea fierbinte ar fi fost să înalț o biserică mică pe fostul front dela Onești, și să înființez un cămin cu numele Meu, pentru studentele dela Universitatea din Iași, ca amintire a zilelor grele petrecute acolo în timpul marelui război pentru întregirea neamului.

Resimt o vie întristare că modesta mea avere, datorată generozității iubitului meu soț Regele Ferdinand, și redusă încă prin greutățile din ultimul timp, nu-mi îngădue să fac binele ce aș dori.

Iert pe acei cari m'au făcut să sufăr.

Rog pe acei cărora involuntar le-aș fi greșit să mă ierte, căci nu am voit să fac rău nimănui.

Revoc orice testament anterior.

Anexez la acest testament două scrisori cari se vor deschide de copiii Mei îndată după moartea Mea, înainte de înmormântare.

Acest testament a fost făcut, scris, datat și semnat cu mâna Mea la Tenha-Juvah, Balcic, *astăzi* Joi 29 Iunie 1933.

MARIA
REGINA ROMANIEI

❖

Iată acum, după testamentul prin care Augusta defunctă își exprimă ultimele voințe, — o caldă și adâncă mișcătoare chemare, adresată poporului Său:

Este o chemare, zguduitoare până la lacrimi, plină de dragoste și de înălțime pe care marele Ei suflet o adresează neamului românesc, de dincolo de mormânt, răsunând ca un ecou peste veacuri...

ȚĂRII MELE ȘI POPORULUI MEU

Când veți citi aceste slove, Poporul Meu, eu voi fi trecut pragul Tăcerii veșnice, care rămâne pentru noi o mare taină...

Și totuși, din marea dragoste ce ți-am purtat-o, aș dori ca vocea Mea să te mai ajungă încă odată, chiar de dincolo de liniștea mormântului.

Abia împlinisem 17 ani, când am venit la tine; eram tânără și neștiutoare, însă foarte mândră de țara Mea de baștină, și sunt și astăzi mândră de a fi fost născută Engleză; dar când am îmbrățișat o nouă naționalitate, m'am străduit să devin o bună Româncă.

La început n'a fost ușor. Eram străină, într'o țară străină, singură între străini. Dar prea puțini sunt acei cari se reculeg să cugete cât de grea este calea, pe care o Principesă străină trebuie s'o parcurgă ca să devie una, cu noua țară în care a fost chemată.

Am devenit a voastră prin bucurie și prin durere. Privind înapoi, e greu de spus ce a fost mai mare: bucuria ori durerea? Cred că bucuria a fost cea mai mare, dar mai lungă a fost durerea...

Nimeni nu e judecat pe drept cât trăește; abia după moarte este pomenit sau dat uitării...

Poate de mine vă veți aminti, deoarece v'am iubit cu toată puterea inimii mele și dragostea mea a fost puternică, plină de avânt; mai târziu a devenit răbdătoare, foarte răbdătoare.

Mi-a fost dat să trăesc cu tine, Poporul Meu, vremuri de mare restriște și vremuri de mari împliniri. Pentru un timp mi-a fost dat să-ți fiu călăuză, să-ți fiu inspiratoare, să fiu aceea care a păstrat flacăra vie, aceea care a devenit centrul de îndârjire, în zilele cele mai negre.

Aceasta ți-o pot spune astăzi, căci nu mai sunt în viață.

In acele zile mi-ai dat un nume ce mi-a fost drag: M'ai numit „Mama tuturor" și așa vreau să rămân în amintirea ta, aceea care putea totdeauna să fie găsită, în clipele de durere sau de pericol...

A venit mai târziu o vreme când m'ați negat, dar aceasta este soarta mamelor; am primit aceasta și v'am iubit mai departe, cu toate că nu vă puteam ajuta așa de mult ca în zilele când credeați în mine. Dar aceasta e uitată.

Atât timp am fost în mijlocul tău, încât mi se pare, abia cu putință că trebue să te părăsesc; totuși, orice om ajunge la capătul drumului.

Eu am ajuns la capătul drumului meu. Dar înnainte de a tăcea pentru veșnicie vreau să-mi ridic pentru ultima dată mâinile pentru o binecuvântare...

Te binecuvântez, iubită Românie, țara bucuriilor și durerilor Mele, frumoasă țară, care ai trăit în inima mea și ale cărei cărări le-am cunoscut toate... Frumoasă țară pe care am văzut-o întregită, a cărei soartă am împărtășit-o atâția ani, al cărei vis strămoșesc l-am visat și eu, și mi-a fost îngăduit să-l văd împlinit.

Fii tu veșnic îmbelșugată, fii tu mare și plină de cinste, să stai veșnic falnică printre alte națiuni, să fii cinstită, iubită și priepută...

Am credința că v'am priceput; n'am judecat, am iubit...

Niciodată nu mi-au plăcut formele și formulele, nu prea luam uneori seama la cuvintele ce le rosteam. Am iubit adevărul și am visat să trăiesc în lumina soarelui, însă fiecare trăește cum poate, nu cum ar dori...

Dar când îți vei aminti de Mine, Poporul Meu, gândește-te ca la una care a îndrăgit viața și frumusețea, care a fost prea cinstită ca să fie cu băgare de seamă, prea miloasă să fie învingătoare, prea iubitoare ca să judece.

N'am nici o avuție să vă las; ceeace cu atâta mărinimie mi-ați dăruit am cheltuit între voi; am înfrumusețat acele locuri unde Mi-a fost dat să trăesc. Dacă toate cele frumoase îți vor aminti de Mine, atunci voi fi deplin răsplătită de dragostea ce ți-am dăruit-o, fiindcă frumosul mi-a fost un crez.

Am redeșteptat la o viață nouă micul castel părăsit dela Bran, dar Tenha-Juvah a fost locul cel înfăptuit, acolo mi-a fost dat să fac din vis un adevăr, și fiindcă aceasta a însemnat pentru Mine mai mult decât aș putea tălmăci vreodată, am cerut fiului Meu Regele Carol II, ca inima Mea să fie adusă și așezată în „Stella Maris", biserica ce am clădit-o la marginea mării...

Cu trupul voi odihni la Curtea de Argeș, lângă iubitul Meu soț, Regele Ferdinand, dar doresc ca inima Mea să fie așezată sub lespezile bisericii ce am clădit-o.

In decursul unei lungi vieți, atâția au venit la inima Mea, încât moartă chiar, aș dori să mai poată veni la ea, dealungul potecii cu crini ce mi-a fost mândria și bucuria...

Vreau să odihnesc acolo, în mijlocul frumuseților făurite de Mine, în mijlocul florilor ce le-am sădit.

Și cum acolo se găsește inima Mea, eu nu vreau să fie un loc de jale, ci dimpotrivă, de pace, și de farmec, cum a fost când eram în viață.

Incredințez copiii Mei inimii Poporului Meu și fiind muritori, pot greși, dar inimile lor sunt calde, așa cum a fost a Mea; iubiți-i și fiți folositori unul altuia, căci așa trebue să fie.

Și acum, vă zic rămas bun pe veci; de acum înnainte nu vă voi putea trimite nici un semn; dar mai presus de toate amintește-ți, Poporul Meu, că te-am iubit și că te binecuvântez cu ultima Mea suflare.

Maria

Regina Maria „Mama tuturor"

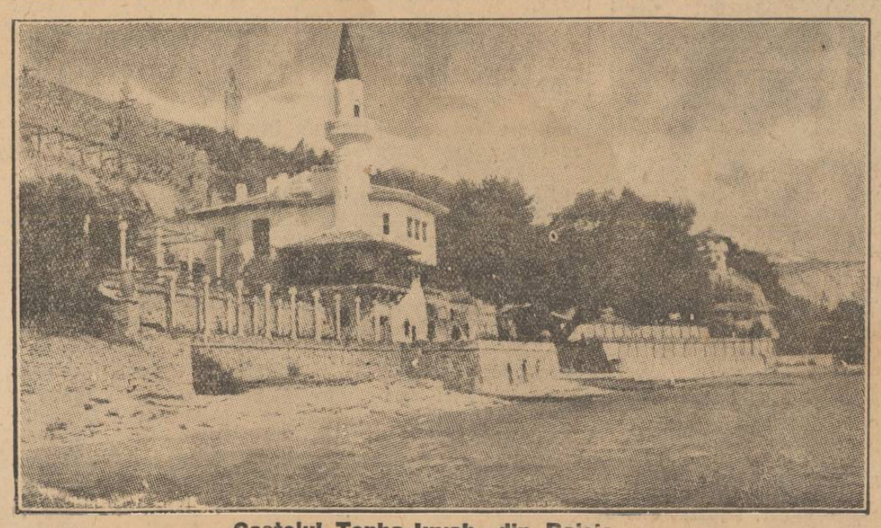

Castelul Tenha-Iuvah, din Balcic